

[Kent Kirk]

tik, transportpolitik og fiskeripolitik, ikke har været vigtige for EU-landene, men man har bare, fordi man har haft et overordnet mål, både fra EU's side og fra ansøgerlandenes side været i stand til at overvinde vanskelighederne. Jeg må sige, at jeg synes faktisk, det er meget flot.

Jeg synes, at det er flot, at det lykkedes at finde en løsning på de problemer, Norge havde på fiskeriområdet. Der er ingen, der skal sige, at det ikke var vanskeligt på den ene side at have den fælles fiskeripolitik og på den anden side at finde en løsning, der kunne tilgodese Norge. Men det lykkedes, og det kan jo betyde, at et land som Island nu vil begynde at udvise en konkret interesse for medlemskab, fordi man har kunnet se, at man kunne finde en ordning, der tilfredsstiller både regionale og nationale interesser.

Jeg synes også, det er flot, at det inden for landbruget, hvor man jo i Skandinavien – særlig i den nordlige del, nord for 62. breddegrad – har specielle vilkår, er lykkedes at finde en ordning, der tager hensyn til disse vilkår. I Østrig, som har problemer på transportområdet, er det også lykkedes at finde en model, så den østrigske regering og det østrigske parlament kan støtte medlemskabet.

Der var også mange, der op til Europa-Parlamentets behandling af resultatet af optagelsesforhandlingerne frygtede, at Europa-Parlamentet ikke ville leve op til sit ansvar. Generelt kan man sige, at der er nogle, der hele tiden forsøger at latterliggøre Europa-Parlamentet – det er vi mange der ikke bryder os om – men jeg synes, det er godt, at Europa-parlamentarikerne den 4. maj var i stand til at bevise, at de lever op til deres ansvar; når vi giver dem et ansvar, er de også parat til at bruge deres stemme til at sikre, at demokratiet fungerer.

Jeg mener ligesom statsministeren, at det er vigtigt, at vi den 9. juni husker, at der var nogle, som undlod at stemme; der var nogle, også danskere, som undlod at stemme og dermed ikke levede op til deres ansvar. Så jeg tror, at vælgerne virkelig bør tænke det godt igennem, når vi kommer til valgdagen den 9. juni. Vi har nemlig brug for 16 medlemmer af Europa-Parlamentet, som er interesseret i at bruge deres stemmer og deres indflydelse bl.a. til gavn for det, som et meget, meget stort flertal i den danske befolkning ønsker.

Det har hele tiden været et mål for konservativ Europapolitik at få de nordiske lande med. Det er det så op til de nordiske lande ved en folkeafstemning at afgøre, og vi håber, at det bliver et rungende ja. Vi har gjort vores arbejde, Europa-Parlamentet har gjort sit arbejde; nu er det op til de nordiske landes befolkninger. Vi tror på, at hvis de siger ja, hvis de kommer med, giver det nogle nye muligheder for at præge den europæiske udvikling.

Vi lægger fra konservativ side stor vægt på, at vi i de kommende år får vores udenrigs- og sikkerhedspolitik til at fungere tilfredsstillende. Vi er lige startet på det med Maastricht-Traktaten, men vi finder, at det er overordentlig vigtigt for stabiliteten i Europa, at vi får den fælles europæiske udenrigs- og sikkerhedspolitik til at fungere. Vi mener også, at det er nødvendigt at samle det økonomiske og valutari-ske samarbejde op, efter at vi havde krisen sidste år i august.

Som statsministeren var inde på, er beskæftigelsen også vigtig. Vi kan måske have forskellige meninger om måden, problemet skal løses på, men én ting er i hvert fald sikker: Skal vi løse arbejdsløshedsproblemet, skal vi gøre det i fællesskab.

Miljøspørgsmålene er også vigtige set med konservative øjne. Derudover vil jeg nævne spørgsmålet om nærhedsprincippet, som jo også er noget nyt i forhold til det nye traktatgrundlag. Vi finder det overordentlig vigtigt, at alle politiske institutioner – og herunder det danske Folketing – er opmærksomme på, at nærhedsprincippet i fremtiden bliver respekteret.

De to sidste områder, jeg vil nævne, og som vi finder er vigtige, er selvfølgelig for det første regeringskonferencen i 1996. Jeg er enig med hr. Ivar Nørgaard i, at det er vigtigt, at vi dér ser på, hvordan institutionerne skal fungere. Jeg var glad for at høre her fra talerstolen, at hr. Ivar Nørgaard mener, at Danmark skal gå ind for, at Europa-Parlamentet får initiativret.

For det andet mener jeg også, det er rigtigt, at vi ser på, hvordan Europa-Parlamentet kan få bedre kontrolbeføjelser i forhold til Kommissionen. Vi kan ikke fra de nationale parlamenter kontrollere Kommissionen; de eneste, der kan gøre det, er folkevalgte medlemmer af Europa-Parlamentet.